

В. „Нова Струя“

Излиза всѣка

Сѣбота.

Годишенъ абонаментъ 4 л.,

полугодишенъ 2 лева,

Единъ брой 10 ст.

НОВА СТРУЯ

ВѢСТНИКЪ ЗА ПОЛИТИКА И ПРОСВѢЩЕНИЕ

Всичко, що се отнася до вѣстника, се изпраща на адресъ: Редакция на в. „Нова Струя“ въ гр. Плѣвентъ.

За обявления се плаща по 10 ст. на дума на първата страница и по 5 стот. на четвъртата. Приежавски публикации при особно споразумение.

ОБЯВЛЕНИЕ. Подписаний извѣстявамъ на почитаемиѣ си клиенти, че се примѣствамъ отъ 25 т. м. за напредъ отъ досегашнитѣ дѣятели, кждѣто се поменчаваше бирария-сладкарницата ми, въ кафене-салона при театралното здание. Въ специално ново наредената ми, по модеренъ вкусъ, бирария, — посетителитѣ ще намѣрѣтъ всѣкога прѣсно, отлѣжало пиво отъ мѣстната *Акц. Фабрика „СВ. ГЕОРГИ“* и *разни закуски*, и чиста, бърза прислуга. Освѣтъ това имамъ на расположение за клиентитѣ си истински винени коняци, като Старо-Загорски и др, както и разни видове сладка, бомбони, шоколада, доброкачествени бисквиди за чай, и др.

Цѣни умѣренни.

Съ почитание: Коста Лазаровъ

На кръстопѣтъ.

Всѣки день извѣстията ни донасятъ едно и също нѣщо: кризата продължава, още ново министерството нѣма, княза празнувалъ своята коледа, билъ малко боленъ и всичко това не позволявало да се разрѣши тя. Никой не отрича важността на днешната министерска криза и важността на политическия моментъ, когото приживяваме; но я кажете, какъвъ парламентаренъ и конституционенъ животъ ще нарѣчени вий това, когото Нар. Собрание е бламирало министерството и това министерство още стои на власт по волята на княза, който по буквата на нашата конституция царува, а не управлява? Въ дадения случай, гдѣ остана волята и силата на Нар. Собрание, като изразение на народната воля и пазител на народния суверенитетъ? Въ този случай, кой е управляющия факторъ въ нашата страна, дали княза или народа? Тѣзи сж въпроситѣ, които се пораждатъ отъ днешното положение и отъ тѣхното правилно разрѣшение зависи понататъшния нашъ животъ.

Отъ расположението на партийнитѣ групи въ Камарата ясно е, че едно ново министерство, чуждо на бившитѣ правител. трупи, е немислимо; отъ друга пъкъ страна оставянето на сжщото министерство, съ сжщитѣ свои финансови стрѣмления, при сжщото Народ. Собрание е недопустимо, ако не — невъзможно.

Тогава гдѣ е разрѣшението на това забъркано положение, гдѣ е правилния и спасителния пътъ? Съ распуснатието на Нар. Собрание, нѣма да се постигне нищо, напротивъ, то ще бжде началото на ново насилие и беззаконие, то ще бжде първата стѣпка по пътя на тиранията и прѣдизвикателство отгорѣ. И тогазъ нѣка му мислятъ тѣзи, които искатъ да се подиграватъ съ народната свобода и воля. И тѣй, гдѣ е спасението, гдѣ е правия пътъ? Пътътъ е единъ, той е начертанъ отъ народнитѣ страдания и нужди, той е пътя на реформитѣ, пътя на економитѣ. Всичкитѣ противници на заема въ Нар. Собрание викаха, че за честта и бждащето на България, трѣбва на нашъ гърбъ да посрѣщнемъ всичкитѣ наши нужди. Е добръ, нека всички тѣ покажатъ сега това въ дѣйствителностъ, нѣка и това правителство, което въ опозиция цѣли 15 години проповѣждаше реформи и економии и което искаше да захване своитѣ економии отъ княжеската заплата, заедно съ Нар. Прѣдставителство да извърши всичко това. Ако ли пъкъ рѣшитѣ на правителството се свързватъ и не му се позволява да изпълни народнитѣ желанія, то нѣка каже прѣдъ самия народъ кой е този, който не позволява никакви реформи, кои сж тѣзи обстоятелства, които прѣчатъ и не позволяватъ България да заживѣе единъ спокоенъ и конституционенъ животъ и нека бжде увѣрено, че бѣдния народъ, бѣдния български данакоплатецъ ще съумѣе да се отърве отъ всичко това, защото той е наученъ да дава жертви, когато се касае за неговата свобода и когато врагътъ е на лице. Бюджета още не е внесенъ и още

нищо не е гласувано, ето защо изъ днешния кръстопѣтъ единъ полезно-народенъ изходъ има, той е икономитѣ въ бюджета и свързанитѣ съ тѣхъ реформи.

Дали ще се съзнае това отъ всички, ще видимъ, но токозъ по-зѣ за тѣзи, които го съзнаватъ и отхвъргатъ.

Юр. Юрдановъ.

Идеали и дѣйствителностъ.

Задачата на обществения дѣятелъ се заключава въ една двойна работа: отъ една страна той е длъженъ да изучи условията, въ които ще дѣйствува, да придобие правилно мировъзрѣние и единъ строго опрѣдѣленъ идеалъ на човѣческото обществитѣ; отъ друга страна той трѣба да добие сила за единъ реаленъ изразъ на своето умствено богатство и на своитѣ високи обществени чувства. Съ други думи двойната задача на обществения дѣятелъ се изчерпва отъ едно постоянно стремление къмъ духовно самоусвършенствование и отъ едно безпрѣстанно и послѣдователно въздѣйствие надъ околната срѣда за нейното измѣнение въ съгласие съ опрѣдѣленъ идеалъ. Значи, безъ идеалъ обществения дѣятелъ прѣстава да съществува, както не съществува той, когото своята мисль е оставилъ въ себе си, безъ полза за другитѣ.

I.

Ний искаме най-напредъ да обърнемъ вниманието на нашитѣ читатели върху послѣдното положение отъ горната мисль. У една частъ отъ нашата интелигенция се е сложилъ твърдъ страненъ възгледъ за личното усвършенствование. Мнозина изъ между нея си мислятъ, че като сж дали воля на едно обикновено любопитство и като сж го удовлетворили по най-свършененъ начинъ, тѣ сж вече дошли до послѣдната точка на всестранното човѣшко развитие. Тази частъ отъ нашата интелигенция, която собира колекции отъ откъслечни мисли изъ всѣка морална доктрина; която надниква въ обикновенитѣ, дневнитѣ издания на пресата за да намѣри нѣкоя хубава фраза за украшение на биографическия дневникъ и която има претенцията да ржководи веселия животъ на обществото: тая интелигенция е прѣсната на всѣкадѣ, тя е добила самомнѣнието за непогрѣшимостъ и съ смѣлостта на всички, които сж дързостни само защото не мислятъ за своитѣ възможни слабости, тя ви прѣдсказва събитията въ политиката на своя народъ и на другитѣ народи; тя спори за научнитѣ въпроси съ дани, прѣминали прѣзъ 20 рждѣ и изказва мнѣния за въпроситѣ отъ свършеното искусство пакъ съ сжщата смѣлостъ. Тая интелигенция прѣдсказва за да не се сбжднатъ никога очакванята ѳ, тя спори за да не извади нито една здрава идея, тя чувствува за да замрѣ въ нея всѣко искрено човѣшко чувствование още прѣзъ първия моментъ. Словоохотливостта на тая интелигенция — това е ненаситното желание на проговорившето дѣтенце, което въ изразѣтъ на безсмислени тонове чувствува себе си вече възмжжало; това е въображенето на момиченцето, което съ куклички въ ржка, дохожда въ възторга на възрастната дама. Високитѣ мисли у тая интелигенция не сж необходима частъ отъ духовния ѳ животъ, а това сж необходимитѣ части отъ нейната външностъ, необходими принадлежности къмъ тоалета; тая интелигенция въ единъ танцоваленъ салонъ има като срѣдство за кокетничане наравно бѣлитѣ перчатки съ разсѣждения за модната свършена пиеса, хубавитѣ пера на шапката съ послѣднитѣ открития въ биологията, изящнитѣ маниери въ отношенията съ свѣдѣния за лондонския конгресъ по медицината. Всичко това — хубавитѣ думи, отривочнитѣ несвързани мисли, прочувствуванитѣ декламации, парфюма, тоалета, шапката, перчаткитѣ се мѣнятъ послѣдователно за да направятъ „свършенитѣ“ интелигентенъ по-приятенъ и по-възхитителенъ. Личното самочувствие — ето резона на тия лицемѣрни обрати къмъ науката, философията и изкуството. Но колкото смѣла и виртуозна ви се показва тая интели-

генция въ отношенията си къмъ тия, чийто въображение тя би могла да поразитъ: толкова тактическа несмѣлостъ, толкова снисходителностъ и толкова не-обикновена отстъпчивостъ проявява тя прѣдъ единъ малко по-силенъ или понѣ повече популяренъ. Ето ви единъ стотиченъ вѣстникъ (отъ типа даже на сжщата интелигенция) въ срѣдата ѳ, дошълъ съ прѣсни новини отъ столицата, съ свѣдѣния за скандални истории и пикантни мѣлви въ „високитѣ управителни сфери“. Тая интелигенция за мигъ забравя своята ржководяща роля и доброволно се подчинява на смѣлия авантюристъ, който въ ясното съзнание за своето прѣвзходство, подобно на Хлестакова въ „Ревизора“, не се церемони вече съ фактитѣ, не обръща внимание на обикновеното разбиране на моралътъ, не хае за нищо, не прощава никому и напада всѣкого безпощадно. Тая интелигенция прѣдъ подобенъ смѣлчакъ, „който въ София все ще трѣба да се срѣща съ висши кръгове“, е мила като ангелче и наивна като дѣте.

Яви ли се пъкъ въ срѣдата ѳ единъ истински носителъ на идеи и идеали, тя твърдѣ хубаво умѣе да му се прѣпорѣча за сериозна, ако разбира се ѳ повърватъ на приторенитѣ обращения. Нейната усмивка придобива особена изразителностъ на удоволствие, съгласие, почитание или даже робско подчинение; „интелигентния“ безъ да има и сѣнка отъ разбиране по третирания въпросъ съ държанието си, съ смѣхътъ и манеритѣ, съ извъртане на очитѣ и най-послѣ съ нѣкои двусмислени звукове на удивление, запитване, ужасъ и т. н. дава си изгледъ на човѣкъ, комуто всичко е извѣстно, който всичко е разбралъ, всичко е изпиталъ и че по всичко е способенъ да размѣнява мисли. — Впрочемъ за всички тия несимпатични чѣрти свърѣмения срѣденъ типъ на интелигентния човѣкъ не е абсолютно виновенъ. Неговия страхъ прѣдъ по-силния и неговата прѣзрителна надменностъ къмъ слабия сж отражения отъ цѣлата околна срѣда, съставена отъ простодушни до глупавина хора, съ обикновенитѣ имъ качества на гълпата — удивление прѣдъ блѣска въ какъвто видъ и по какъвто поводъ и да се явява той и сжщеврѣмено уплаха прѣдъ всѣко прѣвзходство — физическо, умствено или материално. Казваме, че тази интелигенция не е крива за своята карикатурностъ, понеже тя се възпитавала по обикновенъ образецъ и при ония учреждения на извратеното възпитание, въ които голѣма частъ отъ нея днесъ прѣгответляватъ свои замѣстници за въ бждаще. Фалшивостта и лицемѣрието, съ които се покрива умствената босота, е изразъ на онова извратено образование и възпитание, въ което се дава прѣдмство на фалшивия успѣхъ чрѣзъ напѣгалското заучване и въ което липсва всѣко въздѣйствие за усвояване отъ младежа едно истинско стрѣмление къмъ упоритъ трудъ, къмъ искрено, непритворно отнасяние къмъ лицата и събитията и къмъ уважаване на истината. Частъ отъ тази интелигенция не е крива за несимпатичната си притореностъ още и за туй, че единъ голѣмъ контингентъ отъ нея е съставенъ отъ лица, които сж излѣзли отъ училищата въ живота най-чисти, най-добри, най-трудолюбиви, обаче обществото чрѣзъ дългата върволица режими на политическа нетолерантностъ твърдѣ рано е убило у тѣхъ зародишитѣ отъ стрѣмежи къмъ самообразование.

Числото на лица отъ този типъ е грамадно: тази интелигенция пълни канцелариитѣ и заема прѣподавателскитѣ мѣста въ срѣднитѣ училища, нея ще намѣрите и въ много отъ основнитѣ училища; изобщо тя е на всѣкадѣ, гдѣто хората вардятъ никому ненужното си спокойствие и дѣто умствената неподвижностъ оправдаватъ съ страхътъ прѣдъ изражданието. Това грамадно множество отъ мързеливи мозаки, хванати на тѣсно или пъкъ избоблени въ прѣсжжно бездѣйствие прѣдъ общественитѣ злини, ще ви отговорятъ, че многото занимание е въ противорѣчие съ хигиената, че умственото прѣморяване се отразява гибелно на поколенията и съдѣйствува за физическото израждане и че най-сетнѣ много по-хубаво е да родитѣ седемъ здрави дѣца, да имъ дадѣтъ отлично възпитание, да се осигоритъ въ живота, отколкото да скжсявашъ днитѣ си съ разсѣж-

дения, които околната среда нито признава, нито пък е способна да разбере. Тя ще ви кажат, по нататък, че като се затворите в семейния живот и като фиксираш вниманието си върху ограничено число възпитаници, ти ще дадеш на обществото един добри членове, от които ще бже благодарен и философа и политика и учения, когато пък, ако пръскаш енергията си в жертва на едно по-голямо множество, ти никакво реално богатство в туй болшинство няма да внесеш, а ще прѣминеш «тихо като прѣз пусиня» прѣзиранъ, хуленъ, и най-безпоощащо прѣсѣлванъ отъ това общество. Аргументацията, отъ която най-сжщественото прѣдаваме тукъ се явява въ твърдѣ рѣдкитѣ моменти, именно, когато обезоржжена отъ своето лицемѣрие и поставена въ своята истинска босота, тая интелигенция чувствува нова потребност—да прикрие уродливостта си по старъ маниеръ: съ една софистика. Впрочемъ, новата дрѣха за прикриване недостатѣцитѣ е тѣй злѣ скроена и съшита и направена е отъ такава калпава материя, щото тя не успѣва да прикрие нищо, а наопаки твърдѣ прозрачно открива едно нехармонично и бесформено до уродливостъ тѣло. Защо е потребно да се вика на помощъ свърѣмната наука за оправдание на едно бездѣйствие, когато едно признаване собственитѣ недостатѣци и произходящото отъ тѣхъ безсиліе може прѣкрасно да обясни, ако не и да оправдае, извѣстно поведение на свърѣмния интелигентенъ чловѣкъ.

Защо оправдавате себе си тѣй, когато едно искрено констатиране умствения мързель, едно признаване собствения страхъ прѣдъ опасноститѣ на обществената работа и най-сетнѣ една клева къмъ това мизерно възпитание, което още и днесъ подяжда сума таланти щѣше дѣйствително да ни прѣдстави интелигентния чловѣкъ слабъ по своитѣ способности, но симпатиченъ въ разкаянието си и откровеността си. Та кой ще повѣрва, че такъвъ типъ отъ тѣй царѣнитѣ «интелигентни» ще възпита добро поколение? Та не седемъ, но и половина човѣкъ не можете възпита вий, които сте лишени сами отъ възпитание; вий, чийто нерви не могатъ да издържатъ само единъ сериозенъ разговоръ и да се задържатъ надъ петъ пълни сецѣнни мисли страници. Вий ще възпитате и отхранилите ваши подобия по всичко, защото съ тѣзи ваши възгледи за умствения трудъ и изобщо за трудѣтъ не ще заставите никога едно крехко създание да обикне своето усѣвършенствуване, и по такъвъ начинъ вмѣсто да дадете на обществото седемъ добри членове, отъ които ще се възхищава и политикътъ и философътъ и учения, вий ще дадете на това общество седемъ души готовановци, за които политикътъ и мори мозъка си да имъ търси прѣпитание, философа и моралиста ще създаватъ нови теории за неогизма, а учения не ще знае къмъ коя естествена класификация да ги причисли.

Milovy.

Политическа дѣйствителностъ.

Бързата промѣна въ нашия економически животъ и неговата неостановеностъ даде и бързата промѣна и неостановеността на нашия политически животъ, на нашитѣ партии. Поражданието на никоя наша партия не е било придружено съ освоюването на нѣкоя идея, която може да обобщи всичкитѣ нужди на живота; съ изключай на първитѣ групировки слѣдъ нашето освобождение, всичкитѣ днешни партии не сж сгруппирани въ името на нѣкоя идея или ръководени отъ нѣкой принципъ — личността, партийния шефъ е билъ центра около който сж се движили всички и колкото е билъ този шефъ алченъ и тиранинъ, толкова сж били и неговитѣ съпартизани и обратното. Тази взаимностъ между шефѣтъ и партизанитѣ съставлява най-силната партийна връзка на всѣка наша партия. Идеитѣ, които изповѣдва и програмата, която прѣдставлява, сж само дрѣхитѣ, които тѣ облича прѣзъ врѣме на избори или други важни политически моменти. Противорѣчието между думитѣ и дѣлата въ нашия политически животъ е станало таково обикновено нѣщо, щото всѣка една властующа партия счита за прѣстѣпление, ако извърши противното. Що ви трѣбва много далечни примѣри, погледнете днесъ въ нашия политически животъ и вий ще видите отъ една страна Демократи и Прогресисти да плуватъ на това, за което довчера сж проповѣждали; отъ друга—ще видитѣ Стамбулисти, отъ които до вчера бѣ проповѣдало дѣте въ майка, да се явяватъ пакъ въ своята роля спасители на отечеството; отъ трета—Народняци и Радослависти да се явяватъ най-горѣщи патриоти и защитници на народното благосъстояние, а тамъ нѣкадѣ далечъ—Реформатори дебнатъ и чакатъ въ мътна вода риба да ловатъ. Това е то българската дѣйствителностъ, това сж спасителитѣ на народа и хранители на неговата свобода. Но защо това е тѣй, да ли се не крие изъ подъ тази повърхностна дѣйствителностъ нѣщо по-дълбоко, което

има своята причина въ самия нашъ животъ? Да видимъ. Не бѣше отодавна, когато демократитѣ и прогресиститѣ прогласиха, че е настанало вече врѣмето за законостъ и свобода, а слѣдъ тѣхъ и единъ български журналистъ подзе сжщата пѣзень, като добави и стабилностъ въ управлението. Тѣзи всичкитѣ намираха, че въ демокрацията, въ българската демокрация трѣбва да се търси спасението, но никакъ не опрѣдѣляха и не посочваха коя е тази бъл. демокрация. Тѣ бѣха опоеени само отъ една политическа демокрация безъ да държатъ смѣтка за реалнитѣ сили на нашия животъ. Тѣ не искаха или не можеха да съзнаятъ, че реализирането на извѣстна идея или принципъ не зависи отъ нашата воля, а отъ хода на тѣзи обществени сили, които съставляватъ обществото и които въ своята взаимна борба тикатъ самото общество напредъ. Цѣлата политическа философия на една партия или на единъ общественъ дѣятелъ се заключава въ това послѣдното, безъ него всичко клони къмъ самоунищожение или пъкъ става безсѣзнателна играчка въ ръцѣтъ на извѣстно честолюбци или короновани глави.

И тѣй, ако хвърлимъ единъ по-дълбокъ погледъ на нашия животъ, ако видимъ тѣзи производителни слоеви, които съставляватъ тъканта на нашия животъ, и прослѣдимъ тѣхния ходъ, ще можемъ много лесно обясни и нашия политически животъ. Нашето занаятчийско и земеделско съсловие отъ една страна подложени на разрушаване, съ нашепото освобождение, отъ западно-европейската конкуренция, отъ друга, всичкитѣ държавни тегоби паднаха върху тѣхнитѣ плещи. Една модерна държава създадена по образецъ на западнитѣ, за да живѣеше трѣбваше да подготви условията за тази реална сила, която е главната артерия на западно-европейскитѣ конституционни държави. Колкото и да е пусть нашия политически животъ отъ освобождението насамъ, все пакъ той е давалъ нѣщо положително за горния характеръ. Самия фактъ, че нашата индустриална класа захваща своето чувствително развитие отъ тираническия режимъ на Стамбулова (1888) и че оттогава датира първия държавенъ заемъ, доказва характера на държавата и нашитѣ политически партии. Тѣзи индустриалци ний ги видехме лѣтосъ най-много да ревѣтъ за стабилностъ въ управлението. Но какво ще бже тази стабилностъ и какъвъ характеръ ще има тя, зависи отъ тѣзи наши партии, които до сега сж се обкржжвали само отъ бюрократически щабъ, въ опозиция сж плакали за цѣлия народъ, а когато сж вземали властта ставали сж дворцови лакеи.

Ако тѣ и сега не съзнаятъ важността на врѣмето и момента, то тѣ нищо друго нѣма да направатъ, освѣтъ сами ще се унищожатъ като политически факторъ въ страната.

Шапкаротъ.

Екзекуция въ Шумненския окръгъ.

Тая е втората екзекуция въ този интелигентенъ и разбуждающъ се кжтъ, понеже въ слабостта си властта не може да си служи, освѣтъ чрѣзъ екзекуции.

Първата бѣше при прилагането на закона за десѣтка, когато населението въ Шумненско отстѣпи само прѣдъ полковѣтъ.

Втората сега екзекуция — въ режима на «демократизма» — е за да извади, слѣдъ четири мѣсечно работене, слѣдъ учебната година, учителитѣ, които населението иска и му се наложатъ тия, които то не ще.

Историята е почти извѣстна на всички, които сж слѣдили народното и учителско движение въ Шумненския край, отъ двѣ години насамъ. Остава да се изложатъ послѣдни нѣкои резултати, които прѣдизвикаха нови конфликти съ една екзекуция на края.

Прѣзъ режима на десѣтка бидоха уволнени по единъ най-произволителъ и най-бруталенъ начинъ всичкитѣ учители, които наедно съ населението дѣлиха испитнитѣ на властническия тероръ. Слѣдъ падането на режима, населението искаше да влѣзе въ правата си — да възвърне и прибере прогоненитѣ отъ властта учители. Тѣзи послѣднитѣ, незаконо наказани и обезправени, чакаха отъ своя страна, да бждатъ обезвинени и влѣзатъ въ правата

си, въ училищата, отъ гдѣто насилнически бѣха ги пропѣдили.

Напраздни надѣжди.

Шумненский Окр. Учил. Съвѣтъ, проводникъ на всичкитѣ тѣзи безакония, имаше интересъ да закрепи, да легализира създаденото отъ него положение.

Енергическитѣ притести на населението прѣдизвика, много късно, изпращането новъ окръженъ инспекторъ съ инструкции да удовлетвори населението и справедливостта.

Г-нъ Г. Марковски, пратенъ отъ самото министра съ опрѣдѣлената цѣль, можа малко много, при наличнитѣ условия, съ нищожни грѣшки, да въдвори извѣстенъ редъ въ хаотическото това положение, което той намѣри.

Правдата биде удовлетворена, населението млѣкна. Извѣстна тишина се въздари въ петѣтъ околии на Шумненския окръгъ. Единъ само гласъ на протестъ се сега чуеше, гласъ на лжеиеремия, плачущъ за «интереситѣ на учебното дѣло», гласътъ на уволнения за произволитѣ си инспекторъ Р. В. Радевъ въ колонитѣ на «Нар. Права» и «Свободна Дума». Той имаше защо да плаче.

Въ сжщото врѣме, другаритѣ на Радева, имящи непрѣкъснати сношенията си съ хората въ министерството, не спали. По искането имъ идва втори по училищнитѣ работи, слѣдъ Кулева, ревизоръ въ Шуменъ, който, противъ обикновеното, изпиталъ само едната страна и си заминава.

На утрѣнния день, реакцията зе да иронизира: «който най-сетнѣ се смѣе, най-добрѣ се смѣе». Още малко, тя почна да бже поткровена: «черни облаци се вийтъ надъ новото положение». И на края вече: «чорацѣтъ се разплита».

До като министръ Каравеловъ се занимава съ своитѣ монополи и заеми, тия, на които той остави попечението на учебното дѣло, и които, между скоби казано, бѣха сжщитѣ, при посрѣдството на които се санкционираха всички безакония по врѣме на Вачовото министерствуване, тѣ, не сж поколебали да заблудятъ разсѣяний министръ и той днесъ изпада въ най-голямото противорѣчие, въ което може да изпадне единъ човѣкъ и единъ министръ — той подписва повръщането на ново онова положение, създадено въ режима на десѣтка. И въ туй врѣме, когато учителитѣ мирно и тихо водятъ четири вече мѣсеца занятията въ училищата по цѣлия окръгъ, тѣмъ днесъ се прѣписва да напуцатъ по срѣдъ година учиници и училища.

На ново е кипнало излѣзлото вече изъ търпение население и съ най-енергически протести вика министру, че е готово училищата си да затвори, но не и учителитѣ си втори пжтъ да изпусне и интереситѣ на дѣцата си да занемари и то за волята на една несправедлива власт и за амбицитѣ на нѣколко дребнави личности. Казмамъ амбицитѣ, защото, до като нѣкои учители отъ натрапенитѣ нежелания да се дига шумъ около тѣхъ, доброволно, за свое спокойствие и авторитетъ, искатъ да си останатъ на мѣстата си, дѣто днесъ се намиратъ, Шумненский Окр. Учил. Съвѣтъ удря кракъ на земя и вика: «Не, вий ще отидете тамъ дѣто ви пращаме! тукъ трѣбва да се запази авторитета на съвѣта!»....

Въ отговоръ на протеститѣ отъ страна на населението, забравилъ се министръ прѣдписва окръжному управителю, да внуши на населението, че министерството „има всичката сила“ да накара послѣдното да се покоря. Училищни настоятели и кметове отиватъ при управителя, прѣдопрѣдватъ го, че те не могатъ подъ никакви условия да се покорятъ на подобна заповѣдъ. — «Войска ще ви пратимъ», заплашвалъ управителя настоятелитѣ. — «Ний сме готови да я посрѣщнемъ», отговарятъ другитѣ, като говорятъ отъ името на населението.

Съ едно «бързо» управителя е вече прѣдписалъ на околийскитѣ началници да введатъ въ изпълнение, чрѣзъ грубата полицейска сила, протоколитѣ на Шумненский Окрѣженъ Училищенъ Съвѣтъ, които за напредъ ще възпитава младитѣ поколения чрѣзъ джандарина и солдата.

И въ туй врѣме, когато други членове отъ Шумн. окол. учителско дружество «Основа» сж писали нѣколко пжти вече въ ре-

дакцията на и. «Съзнание» да даде гласност на тези властнически видения в Шумненско, тази предпочита да мълчи. Огъването на онеправданото съюзено учительство в Шумненско протестираше против това умишлено прѣмълчаване на тия немаловажни събития от страна на органа за защита на онеправданото учительство.

Н. Стойновъ.

Примѣръ за подѣръжане.

(Дописка).

По изключителните условия при които се намира селото ни, и благодарение просвѣтителната дѣятелност на учителитѣ и интеллигенцията ни, нашитѣ селени сѣ повдигнали значително въ умствено отношение надъ своитѣ околнѣ сѣбратѣ, и сѣ право вече може да се нарекатъ «хора съзнателни». По събуденитѣ отъ тѣхъ сѣ основали още по-миналата година дружинка, която брои повече отъ 100 члена. Въ Радославово врѣме, тя успѣ да бламира тогавашнитѣ кметѣ—либералѣ, като излезе въ новитѣ изборѣ съ една програма, съдържаща много демократически искания, и подписана отъ нейнитѣ кандидати за общ. сѣвѣтници. Мѣжду другитѣ хубави искания по отношение просвѣщеніето, църквата, общественитѣ работи и пр., въ програмата имаше и слѣдующето: Бждащия общ. сѣвѣтъ се задължава да дава всѣки 3 мѣсеца отчетъ за дѣятелността; всѣки по важнитѣ рѣшения, които сѣвѣтъ възнамѣрява да вземе, трѣбва да се даватъ прѣдварително за обсъждане на населението, като се зачита гласа на болшинството и пр. Ала дружинката бѣ още слаба, въ нея влизаха повечето млади и неопитни сили, та въ сѣвѣта влѣзѣха хора слаби и бивши партизани, които скоро забравиха гържестивно подписаната програма и даденитѣ обѣщания. Цѣла година се мина, а за даване отчетъ и дума не стана. Ала ако сѣвѣтъ забрави обѣщанията си, дружинката не стори това, и на 21-й м. м. тя свика сѣбрание, което избра една комисија да проучи досегашната дѣятелност на сѣвѣта, и прѣгледа смѣткитѣ на кмета. Комисията свърши своята работа и на 2-й т. м. свика дружинката прѣдъ която даде отчетъ. Констатира се, че общинскитѣ интереси сѣ заемарени до крайностъ. Купъ прѣстѣпления извършени отъ кмета и писара; неиздавано квитанции за постѣпчили суми; прѣвишавани суми въ оправдателни документи; експлоатирани общ. имоти за лична полза; тѣхнѣ роднини и приятели освобождавани отъ общ. такси, а на бѣднитѣ и безграмотнитѣ възмано и двойно даже и пр. и пр. Въпрѣки обѣщанието да се пита населението за по важнитѣ рѣшения общ. сѣвѣтъ подъ влиянието на попа отпущна въ църквата 500 декара отъ общинската земя, а на училището и читалището — нито педѣ. Сѣбранието силно осѣди неговата постѣпка, и рѣши да се дѣйствува за отниманіето на тѣзи земя, защото нежелаетъ да достигнемъ до положението на Испания.

На 9 т. м. дружинката свика населението, прѣдъ което се докладва за намѣреното отъ комисията, и се съобщи възто въ прѣдното засѣдание рѣшение: да се бламира сѣвѣта.

При все това, че сѣвѣта е неинѣ избраникъ, тя отдаде заслуженото му, и сѣ това доказа че дружинката не е една партизанска сбирщина, на която цѣлѣта е да бѣде този или онзи кметъ, а че тя е група отъ съзнателни селени, които умѣятъ да защитаватъ своитѣ интереси. И тя ще търси смѣтка на всѣкой свой избраникъ, който и да билъ, сѣ каквото име и да се кичи, и всѣкому ще даватъ заслужената награда.

Бждащия общ. сѣвѣтъ ще се избере пакъ тѣй условно; дружинка пакъ ще излезе съ програма и ще търси смѣтка на своитѣ избраници, които и да биле тѣ.

Ето какво може да направи една дружинка отъ хора съзнателни?

с. Долни Джбникъ

14/XII 1901 год.

Съ почитание:

Долноджбничанинъ.

Къмъ чл. 133 отъ правилника за сѣднитѣ училища.

Чл. 133 отъ правилника за управление на сѣднитѣ училища прѣдвижда при по-важнитѣ простѣпки на единѣ ученикъ слѣдствена комисија, назначава на Директора на училището за подробно издирване на простѣпката. Изслѣдваніята на тая комисија, изложени въ обстоятелственъ докладъ, се прѣдставятъ на дисциплинарния сѣвѣтъ за по-нататѣшно рѣшаване на въпроса. Обаче, освѣтъ това постановление, въ правилника нѣма нищо указано за начина на самото изслѣдване и докъдъ трѣбва да се простира компетентността на слѣдствената комисија. Отсутствието на подробни инструкции по това дава възможностъ за най-широко и най-произволно разбиране задачитѣ на подобни комисији, прави възможно да се породятъ безполезни конфликти между директора и учители и между самитѣ ученици. Многобройнитѣ наблюдения надъ ученически простѣпки и начинитѣ на тѣхното изслѣдване сѣ ни убѣдили въ голѣмата необ-

ходимостъ да се тури край на неразборията, като се издадатъ специални за това наставления до всѣкиятѣ училища. Ний желаемъ тукъ да кажемъ нѣколко думи по този въпросъ.

Ученическитѣ простѣпки, които се разглеждатъ въ дисциплинарнитѣ сѣвѣти, могатъ да се класифициратъ въ два отдѣла споредъ побужденията, които сѣ ги прѣдизвиквали: Една отъ тия простѣпки се прѣдизвикватъ отъ недостатъчно развитие на моралнитѣ чувства и на умственитѣ способности; а другия родъ простѣпки се прѣдизвикватъ отъ силното развитие на тия чувства и способности у ученика. Сѣднитѣ типъ ученици, т. е. ония съ обикновено развитие, рѣдко се явяватъ прѣдъ дисциплинарния сѣвѣтъ. Къмъ първата категория простѣпки се отнася кражбата, прѣстѣпленіята сѣрѣцу нравствеността, лѣжата, насилието върху личността на по-слабия, фалшификацията, измамата, грубото отнасяние къмъ прѣподавателитѣ и др. подобни; къмъ втората категория простѣпки се отнасятъ присѣствително въ запрѣгнѣти сѣбрания, образуване кружоци, разпродаване политическа брошурна литература, упорство къмъ прѣподаватели при едно невнимателно отъ тѣхна страна отнѣсание. Простѣпкитѣ отъ първия типъ сѣ най-чести, а вторитѣ се явяватъ много нарѣдко на разглеждане прѣдъ сѣвѣтитѣ, колкото за разнообразие.

За всѣкиятѣ тия най-различни простѣпки трѣбва и особени методи на изслѣдване, обаче при всѣки случаи трѣбва да се спазватъ нѣколко общи принципа. Най-първо, *никога слѣдственитѣ комисији въ училището не трѣбва да употрѣбаватъ заблужденията и леснооткриваемата хитростъ надъ ученицитѣ*. Подобенъ методъ е гибеленъ и за авторитета на учителя и за възпитателната мисия на училището. Напр. често пѣти при нѣкое сложно прѣстѣпление, въ което сѣ замѣсени нѣколко души, комисеритѣ за да прѣдизвикатъ откровеностъ у ученицитѣ, когато се подозира нѣкакъвъ заговоръ, увѣщаватъ изслѣдваемитѣ да се признаятъ въ извършеното «тѣй като това вече е открито отъ разпита на другитѣ обвиняеми». Въ известни случаи сѣ тази хитростъ се сполучва да се изтрѣгнатъ нѣкои показания, обаче това става твърдѣ нарѣдко, когато ученицитѣ нѣматъ основание да подозиратъ скроената игра по това. Сполучи ли се или не да се узнае нѣщо отъ подобенъ разпитъ, ний сме длѣжни да го осѣдимъ, тѣй като ученицитѣ много лесно послѣ единѣ отъ други узнаватъ измамата и сѣ това започватъ да гледатъ на учителитѣ си не съ страхопочитание, а съ подозрѣние къмъ тѣхнитѣ морални качества. *Въ изслѣдваніето не бива никога да се употрѣбва заплахата*. Заплашването е начало на насилствено изтрѣгване истината и като такава, тя не може да прѣпорѣча учителя прѣдъ ученицитѣ си. Заплахата отъ друга страна може да присади твърдѣ несимпатични чѣрти у ученицитѣ, които принудени отъ едно насилствено дѣйствие да прѣчупватъ обѣщанията, дадени честно прѣдъ другаритѣ си, не ще могатъ послѣ никога въ живота да показватъ твърдостъ и доблестъ въ характера си. Заплахата и изобщо каквото и да било насилие за изтрѣгване на показания е умразно и пристѣпно, когато се върши отъ сѣдебни власти, но то е още по-мизерно и двойно по-пристѣпно, когато се практикува надъ едва пробуждающата се сѣвѣтъ въ юношескитѣ години и то въ заведения, създадени за възпитание твърдѣ характеръ въ бждащитѣ граждани.

При изслѣдваніята никога не трѣбва да употрѣбаватъ обѣщанията. Нѣкои отъ изслѣдвачитѣ за да накаратъ ученицитѣ си да кажатъ самата истина, обѣщаватъ имъ че ще намалятъ наказанието или нѣкъ даже съвѣтъ ще ги освободятъ отъ него, ако тѣ признаятъ обвинението. Подобни обѣщания сме виждали да се практикуватъ даже и при изслѣдване простѣпки, които необходимо влекатъ подиръ себе си най-тѣжки дисциплинарни наказания и при които никакво смѣгчение е недопустимо. Тия, тѣй прѣдразположени къмъ откровеностъ ученици, много пѣти се издаватъ, обаче може да си прѣдставите, какво ще бѣде тѣхното разочарование, и разочарованіето на тѣхнитѣ съученици, когато видятъ, че една откровеностъ докарва изключване, или какъ-

вито и да било тѣжко наказание. Не само при такива важни случаи, гдѣто смѣгчението въ наказанието е невъзможно, но даже и при обикновени случаи не трѣбва да се практикуватъ обѣщанията. Обѣщанията сѣ начала на подмамванията и като такива, при честото имъ повторение надъ едни и сѣщи субекти, може да възпита у ученицитѣ характеръ податливъ на подмамванията или даже може да прѣдизвика у тѣхъ убѣждението, че сѣ едно самоунижение тѣ ще се изтрѣгватъ винаги отъ ударитѣ на закона. Ученика трѣба да бѣде откровенъ не за тѣй, че самопризнанието ще му намали наказанието, т. е. че самия ученикъ ще има това известна лична изгода, а защото той трѣбва да бѣде честенъ, да не лѣже и за туй още, защото и той самъ трѣбва да помогне въ възстановлѣние престижа на учебното заведение чрѣзъ издирване авторитѣ на нѣкои лоши простѣпки.

При изслѣдваніята никога учителитѣ не трѣбва да мизатъ въ ролята на полицията и да правятъ обиски. Учителя никога не трѣбва да си служи съ обискѣтъ като сѣдство, което възбужда негодувание на ученицитѣ, на тѣхнитѣ семейства и роднини. Това сѣдство е толкова по несъстоятелно, като имаме прѣдъ видъ врѣдитѣ, които биха могли да произлѣзятъ при едно упорство на домашнитѣ, на единѣ отказъ или даже на насилие върху личността на прѣтѣрсвачитѣ. Ний мислимъ, че учителя има на свое разположение толкова много нравствени сѣдства, щото едва ли е потребно за едно изслѣдване да се прибѣгва до мѣрки, които повече отъ всѣки труги, дѣйствуватъ гибелно за авторитета на учителя. Ако изслѣдвачитѣ се сѣрчатъ прѣдъ нѣкоя голѣма простѣпка съ углавенъ характеръ, ний мислимъ, че училището за своята работа направо ще може да се възползува отъ полицейското и сѣдебно дирение, но никага обаче това училище не трѣба да върши изслѣдване, което само полицията и сѣдилището сѣ компетентни да практикуватъ.

А. Г. Златаревъ.

ХРОНИКА.

Отъ с. Одрне ни съобщаватъ, че на 1-й того е дадено тамъ прѣдставление отъ учителитѣ, съ помощта на учителитѣ отъ околнитѣ села, за въ полза на селското читалище. Прѣдставени сѣ биле пиеситѣ: Ивайло и Комаржията и то доста сполучливо.

Много умѣтна е постѣпката на тия учители, като сѣ се притекли на помощ на читалището, което е единственото мѣсто, гдѣто бѣднитѣ Одренчени се събиратъ на четмо.

Хвала на инициаторитѣ!

Кой би тѣпаня, кой взе парсата. Още миналата година Одренската община е внесла за смѣтка на учителитѣ си 180 лева въ Окол. Управление, обаче не знаемъ по какъвъ начинъ тѣзи пари сѣ изчезнали отъ тамъ.

Учителитѣ сѣ подали заявление на Окр. Управителъ, съ което го прѣдупреждаватъ да имъ се изплати, или ще се присрамятъ и ще тѣглятъ държавата подъ сѣдѣ, обаче отъ тамъ имъ се отговорило, че ревизора не билъ още установилъ какво е станало съ паритѣ? Че каква бѣше тази ревизия цѣла година, а нищо още не установено, бе джанамъ?!

Учителитѣ питатъ, ще имъ се изплати ли скоро заплатата за мѣсець Декември 1900 год. отъ държавата, или да потърсятъ правото си въ сѣда?

Клетѣ учители, на трижѣ по клета България.

Пишатъ ни отъ с. Микре (Ловчен.), че тамощния кметъ играе ролята на безсѣвѣстенъ доносчикъ. Тѣй напимѣръ, той идва при Пл. Окр. Инспекторъ и расправя все различни клѣветѣ и доноси противъ учителитѣ. Инспектора заинтересуванъ отива да раслѣдва работата и констатира, че всѣчко расправено отъ безсѣвѣстния кметъ е клѣвета. А кметскитѣ побуждения сѣ били чисто и просто отъ обстоителството, че учителитѣ не сѣ се хранили у него. Въпросѣтъ сѣга е какво ще направи Г-нъ Инспектора за наказване виновния кметъ и охраняване за бждаше учителитѣ отъ подобни испитания? Ще чакаме.

Когато оградата на Народното Събрание се оглуши отъ виковете: да живее България и противъ чужденците, въ това сжщото време софийската полиция и бъл. войска отиватъ да бранятъ интереситъ на чужденците — фабриканти въ София. Думата ни е за стачката на работниците при Софийската Сахарна Фабрика. За тѣзи български поданици, чиито трудъ тамъ се експлоатира по все възможенъ начинъ, но въ замѣна на това сж длъжни да изпълняватъ всичкитъ държавни и градски тегоби, за тѣхъ нѣма кой да се погрижа. И когато тѣ сами сж поискали да подобрятъ своето положение, то тогава държавата праща войска и полиция противъ тѣхъ; а полицията захваща да събира нови бъл. граждани да ги даде въ рѣцѣтъ на жадния фабрикантъ чужденецъ за още по-голямъ експлоатация. Ето догдѣ отива патриотизма на днешната държава: интересътъ, то е най-големия патриотизмъ на днешната господствующа класа.

Въ Недѣля, 16 т. м. тукашното Македоно-Одринско Др-во има събрание, въ котто взе слѣдующата резолюция по случай неразбориитѣ въ Организацията:

- 1) Крайно съжалева, че се явилъ духъ на разцѣпление въ срѣдата на организацията;
- 2) Не одобрява поведението на ония дружества, които сж прогласили отцѣпванието си отъ комитета;
- 3) Моли другитѣ дружества да не се подвеждатъ по този опасенъ пѣтъ за единството на организацията;
- 4) Кани Върховния Комитетъ безъ колебание да изпълнява възложената му отъ послѣдния редовенъ конгресъ мисия.

Въ слѣдующий брой ще се повърнимъ по този многотупенъ въпросъ.

Обявления отъ Сжд. Пристави.

№ 11663

Извѣствамъ, че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ В. «Нова Струя» ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плевенъ слѣдующитѣ недвижими имоти, находящи се въ Писаровското Землище, а именно:

- 1) Къща въ с. Писарово съ дворъ отъ 1 декаръ и 5 ара, направена отъ простъ материалъ, покрита съ боклукъ, оцѣнена за 80 лева;
- 2) Нива «Срѣдния връхъ» 3 декара — 30 лева;
- 3) Нива «Срѣдния връхъ» 6 дек. 5 ара — 60 л.;
- 4) Нива «Мутова геранъ», 6 декара — 60 лева;
- 5) Нива «Могилитѣ», 6 декара — 40 лева;
- 6) Нива «Лозята», 3 декара — 20 лева;
- 7) Нива «Дъвоветѣ», 4 декара — 30 лева;
- 8) Ливада «Тюлево», 3 дек. 5 ара — 15 лева;
- 9) Бранище «Срѣдний връхъ», 10 д. 5 ара — 40 л.;
- 10) Лжкъ «Женский долъ», 1 дек. 3 ара — 5 л.;
- 11) Бранище «Женский долъ» 4 д. 5 ара — 20 л.;
- 12) Бранище «Край село» 7 декара — 40 лева;
- 13) Градина «Край село» 5 ара — 5 лева;
- 14) Лозе «Срѣдний връхъ», 2 д. 6 ара — 10 лева.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Братъ Поло и Горанъ Иончеви отъ с. Писарово, не сж заложенъ продаватъ се по взысканието на Симеонъ Ил. Хайдудовъ и С-е отъ гр. Плевенъ за 116 л., лихвитѣ и разноскитѣ по изпълнителния листъ № 4396 на II Плевенский Мировий Сждъ.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната оцѣнка.

Разгледжанието книжата и наддаванетоъ може да става всѣки присѣственъ день въ канцеларията ми гр. Плевенъ, 29 Ноември 1901 год.

Дѣло № 382/901 год.

Сждебенъ Приставъ: Ив. Цокровъ.

№ 12239

Извѣствамъ, че отъ 24 Декември 1901 г. до 24 Януари 1902 год по 5 часа послѣ обѣдъ ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плевенъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ Крушовското землище, а именно:

- 1) Къща (землянка) въ с. Крушовица направена отъ прѣстъ въ земята, покрита съ слама и прѣстъ съ дворъ 1½ декара, оцѣн. за 40 лева;
- 2) Нива «Джоншикий пѣтъ» 5½ дек. — 33 лев;
- 3) Нива «Джоншикий пѣтъ» 4 декара — 30 лев.
- 4) Нива «Върха» 3 декара — 18 лева;
- 5) Нива «Крушитѣ» 7 декара 7 ара — 45 лева
- 6) Нива «Селското бранище» 2 д. 2 ара — 13 лев;
- 7) Нива «Срѣдния пѣтъ» 6 дек. 7 ара — 39 лев;
- 8) Нива «Равнището» 5 дек. 7 ара — 33 лев;
- 9) Ливада «На върха» 2 декара 2 ара — 13 лев;
- 10) Ливада «Влашка» 4 декара — 24 лева;
- 11) Ливада «Влашка» 2 декара — 12 лева;
- 12) Лозе «На върха» 2 декара — 16 лева;

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Петръ Крачуновъ отъ с. Крушовица не сж заложенъ продаватъ

се по взысканието на на Спасъ Цановъ отъ с. Село за 190 лева, лихвитѣ и разноскитѣ по изпълнителния листъ № 319 на Плевенский Окол. Мир. Сждия

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната оцѣнка

Разгледжанието книжата и наддаванетоъ може да става всѣки присѣственъ день въ канцеларията ми.

гр. Плевенъ, 17 Декември 1901 год.

Дѣло № 259/99 год.

И. Д. III Сждебенъ Приставъ: П. Георгиевъ.

№ 13502

Извѣствамъ, че отъ 8 Януари до 8 Февруарий 1902 год до 5 часа послѣ обѣдъ ще продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плевенъ слѣдующия недвижими имотъ находящи се въ Ралиовското землище.

- 1) Нива «Соватя» 26 декара — 100 лева.

Горния имотъ принадлежи на покойния Кръстю Недковъ отъ с. Ралиово не е заложенъ продава се по взысканието на Христо Велковъ отъ с. Ралиово за 55 лева по дѣло № 940/1900 год.

гр. Плевенъ, 20/XII 1901 год.

Сждебенъ Приставъ: П. Георгиевъ.

№ 13551

Въ допълнение на обявлението ми 25 Августъ 1900 годъ подъ № 9412, публикувано въ мѣстний вѣстникъ «Самосъзнание» брой 9 с. г. извѣствамъ на интересующитѣ се, че отъ 8 Януари до 8 Февруарий 1902 г. до 5 часа послѣ обѣдъ, ще се произведе втора публична продажъ съгласно чл. 1028 п. 2 и 1029 отъ гражд. сждопроизводство, на същитѣ недвиж. имоти означени въ горното обявление, принадлежащи на Иванчо Вълчовъ отъ с. Учинъ-Долъ по взысканието на Лачо Тодоровъ отъ с. Карагуй по дѣло № 232/99 год.

Наддаванетоъ ще почне отъ цѣната която даде първия купувачъ.

гр. Плевенъ, 20 Декември 1901 год.

Сжд. Приставъ: П. Георгиевъ.

№ 12240

Извѣствамъ, че отъ 24 Декември 1901 г. до 24 Януари 1902 г. до 5 часа послѣ обѣдъ ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плевенъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ Комаревското землище, а именно:

- 1) Къща, землянка въ с. Комарово, съ дворъ отъ 2 декара, въ който има 3 коша за храни, оцѣн. за 105 лева;
- 2) Нива «Планището» 12 дек. 3 ара — 75 лева;
- 3) Ливада «Край село» 5 дек. 8 ара — 35 лева;
- 4) Гръстелникъ «Селището» 5 ара — 5 лева;
- 5) Лозе «Новитѣ» 1 декаръ 8 ара — 20 лева;
- 6) Нива «Орловецъ» 6 дек. 2 ара — 40 лева;

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Първанъ Митовъ отъ с. Комарово не сж заложенъ продаватъ се по взысканието на Никола Мариновъ отъ с. село зт 302 л. 85 ст., лихвитѣ и разноскитѣ по изпълнителния листъ № 6896 на Плевенский Окол. Мир. Сждия.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната оцѣнка.

Разгледжанието книжата и наддаванетоъ може да става всѣки присѣственъ день въ канцеларията ми гр. Плевенъ, 17 Декември 1901 год.

Дѣло № 1258/99 год.

И. Д. III. Сждебенъ Приставъ: П. Георгиевъ.

№ 11970

Извѣствамъ, че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ В. «Нова Струя» ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плевенъ слѣдующий недвижими имотъ находящи се въ землището на с. Орѣховица, а именно:

Ливада «Долнитѣ ливади» отъ около 40 декара, оцѣнена за 400 лева;

Горний имотъ принадлежи на Трифонъ Руйковъ отъ с. Крушовени не е заложенъ продава се по взысканието на Пено Геновъ отъ Плевенъ за 1258 лева, лихвитѣ и разноскитѣ по изпълнителния листъ № 3598 на Плевенский Окръженъ Сждъ.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната оцѣнка.

Разгледжанието книжата и наддаванетоъ може да става всѣки присѣственъ день въ канцеларията ми гр. Плевенъ, 8/XII 1901 год.

Дѣло № 440/901 год.

Сждебенъ Приставъ: Ив. Цокровъ.

№ 11971

Извѣствамъ, че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ В. «Нова Струя» ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плевенъ слѣдующий недвижими имотъ, а именно:

1) Къща въ с. Махалата «Главната улица» направена отъ керпичъ, покрита съ кермиди съ 4 отдѣления и дворъ 1 декаръ, оцѣнена за 100 лева;

Горний имотъ принадлежи на Петко Ивановъ отъ с. Махалата не е заложенъ продава се по взысканието на Пено Геновъ отъ Плевенъ за 671 лева, лихвитѣ и разноскитѣ по изпълнителния листъ № 5006 на Плевенский Окол. Мир. Сждия.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната оцѣнка.

Плевенъ, Печатница на Т. Хр. Бърдаровъ

Разгледжанието книжата и наддаванетоъ може да става всѣки присѣственъ день въ канцеларията ми гр. Плевенъ, 8/XII 1901 год.

Дѣло № 1066/99 год.

1—2

Сждебенъ Приставъ: Ив. Цокровъ.

№ 11664

Извѣствамъ, че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ В. «Нова Струя» ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плевенъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ Писаровското землище, а именно:

- 1) Къща въ с. Писарово, съ дворъ отъ 1 дек. 5 ара, направена отъ керпичъ и покрита съ боклукъ, оцѣнена за 50 лева.
- 2) Селище «Барата» 1 дек. 5 ара — 30 лева;
- 3) Нива «Лозята» 2 декара 3 ара — 20 лева;
- 4) Нива «Полето» 5 декара 8 ара — 60 лева;
- 5) Бостанъ «Лозята» 7 ара — 5 лева;
- 6) Бранище «Лозята» 2 декара 1 аръ — 20 лева;
- 7) Ливада «Тюлево» 18 декара — 100 лева;

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Мито Дичовъ отъ с. Писарово, не сж заложенъ, продаватъ се по взысканието на Симеонъ Ил. Хайдудовъ и С-е отъ гр. Плевенъ за 58 л. 60 ст., лихвитѣ и разноскитѣ по изпълнителния листъ № 4402 на II Плевенский Мировий Сждъ.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната оцѣнка.

Разгледжанието книжата и наддаванетоъ може да става всѣки присѣственъ день въ канцеларията ми гр. Плевенъ, 29 Ноември 1901 год.

Дѣло № 385/901 год.

2—2

Сждебенъ Приставъ: Ив. Цокровъ.

№ 11662

Извѣствамъ, че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ В. «Нова Струя» ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плевенъ по ¾ части отъ слѣдующитѣ недвижими имоти, находящи се въ Писаровското землище, а именно:

- 1) Къща въ с. Писарова съ дворъ 1 декаръ 6 ара, направена отъ простъ материалъ, покрита съ боклукъ и кермиди, оцѣнена за 100 лева.
- 2) Нива «Полето», 6 декара 1 аръ — 60 лева;
- 3) Нива «Менкова геранъ», 7 д. 7 ара — 70 л.
- 4) Нива «Плуговинитѣ», 6 декара — 60 лева;
- 5) Нива «Плуговинитѣ», 4 декара — 40 лева;
- 6) Нива «Полето», 7 дек. 1 аръ — 70 лева;
- 7) Нива «Бранище», 10 дек. 2 ара — 100 лева;
- 8) Прища «Плуговитѣ», 5 ара — 5 лева.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Димитър Ивановъ, не сж заложенъ продаватъ се по взысканието на Симеонъ Ил. Хайдудовъ и С-е отъ гр. Плевенъ за 184 л. л., лихвитѣ и разноскитѣ по изпълнителния листъ № 4413 на II Плевенский Мировий Сждъ.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната оцѣнка.

Разгледжанието книжата и наддаванетоъ може да става всѣки присѣственъ день въ канцеларията ми гр. Плевенъ, 29 Ноември 1901 год.

Дѣло № 381/901 год.

2—2

Сждебенъ Приставъ: Ив. Цокровъ.

№ 11661

Извѣствамъ, че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ В. «Нова Струя» ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плевенъ слѣдующитѣ недвижими имоти, находящи се въ Писаровското землище, а именно:

- 1) Ливада «Тюлево», 4 дек. 5 ара, оцѣн. за 20 л.
- 2) Ливада «При-язя», 5 декара — 25 лева;
- 3) Ливада «Черниката» 4 декара 5 ара — 21 л.;
- 4) Ливада «Кривитѣ млади», 4 декара — 20 лева;
- 5) Върбакъ «Тюлево», 10 декара — 50 лева;
- 6) Гръстелникъ «Въ-дола» 2 ара — 5 лева;
- 7) Нива «Срѣдний връхъ», 8 декара — 40 лева;
- 8) Орница «Срѣдний връхъ», 4 декара — 20 л;
- 9) Мѣсто и поляна «Срѣдний връхъ», 3 д. 1 аръ — 17 лева;

- 10) Нива «Полето» 1 дек. 5 ара — 6 лева;
- 11) Нива «Доловетѣ» 3 декара 2 ара — 16 лева;
- 12) Нива «Краището», 3 декара — 15 лева;
- 13) Мѣсто «Махмудово-бранище», 14 дек. — 70 л.;
- 14) Мѣсто «Менкова геранъ», 3 дек. — 15 лева;
- 15) Лозе «Полето» 1 дел. 5 ара — 15 лева;
- 16) Лозе «Срѣдний връхъ», 4 дек. 4 ара — 44 л.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Герго Тодоровъ отъ с. Писарово, не сж заложенъ, продаватъ се по взысканието на Симеонъ Ил. Хайдудовъ и С-е отъ гр. Плевенъ за 430 л., лихвитѣ и разноскитѣ по изпълнителния листъ № 4393 на II Плевенский Мировий Сждъ.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната оцѣнка.

Разгледжанието книжата и наддаванетоъ може да става всѣки присѣственъ день въ канцеларията ми гр. Плевенъ, 29 Ноември 1901 год.

Дѣло № 380/901 год.

2—2

Сждебенъ Приставъ: Ив. Цокровъ.

Отговорникъ: Т. С. Кизмановъ